

O B S A H :

První akt: Bohéma jest opeře dějovým prostředím; hlavní osobou opery jest Ilsea; Ilsea zahrává si s bohatstvím a s láskou, kolisajíc mezi citem a zlatem. Ilsea seznámila druhy umělce s mecenášem (hrabětem Zdebuchovským); umělci hotoví se vystrojiti hraběti atelierovou slavnost. Opera začíná škádlivou rozmluvou Niny a malíře Emila; přicházející umělci přeruší rozhovor. Vstoupí Ilsea, ode všech vítána; ale není svá a není ji do řeči; hosty místo ní ať povyrazí Emil. Emil, třeba se mu nechce, zpívá písničku, která skončí narážkou na Ilsein poměr s hrabětem. Ilsea se k němu přiznává. A Emil, který ví jako všichni přítomní, že Ivo, umělec z nich nejnadanější, má Ilseu rád, vyčítá jí proradnost; důvěrně ji vrtošivost vyčte také Nina. V tom zvenčí je slyšet Ivův hlas. Ilsea zaplane a padne mu, sotva vešel, do náruče. Vyruší ji Emil; vyzve Ilseu, aby se oblékla; hrabě přijde co nevidět. Když Ilsea odstoupí, prozradí Emil Ivovi, že Ilsea má s hrabětem pletky. Ivo nechce věřit; ale přece se ho zmocní nedůvěra; odkvapí, aby neviděl Ilseiny dvojakosti. Ilsea se vrací; Ivův útěk ji mučí. Vejde hrabě, seznamuje se s umělci, přislubuje podpory — Iva omluví Ilsea domélou nemocí. Ač Nina Ilseu varuje, aby před hrabětem netančila, tančí Ilsea přece a tančí, až zemdlí; vrávorajíc padne hraběti do náručí.

Druhý akt: Hrabě ubytoval Ilseu na zámku a sezval si umělce. Ivo slyší v paviloně zpívat Ilseu a pošle ji psaní. Ilsea jde za ním; podrážděná srážka; Ivo ji odpudí, a v zápětí jí o to horoucněji nadbíhá. — Zatím se škádlí Nina a Emil. Ivo s Ilseou se vrací, sbor vychvaluje hraběte; Ivo zažárí znovu. Vstoupí hrabě, Emil ho seznámí s Ivou,

hrabě pozve Ivo k Ilseinyým zasnubám. Ivo vrhl by se již na oba; hrabě trvá na svých právech; Ivo zlomen odchází. Ilsea omdlévá. Hrabě znovu se o ni uchází, a odvádí ji, svatebčané zpívají jim píseň. Ivo chce pryč ze zámku. Ilsea jej zastaví; přísahá, že jest jen jeho a odevzdána padá mu do náruče. Hrabě je dopadl; ale Ilsea se zatím zná a lne i před hrabětem k Ivovi.

Třetí akt: (Za několik let). Umělecký karneval. Přijde Ivo (v masce rytíře); vrátil se z ciziny slavný; přijde Ilsea (v masce pierotky); je vdána za hraběte; přijde i hrabě (v masce domina). Jindřich (paňáca) a Emil (harlekýn) vyčítají Nině (pastýřce), že jest Ilseina špehéřka a že Ilsea se zřekla umělců. Nina ji i sebe prudce brání, nicméně však způsobí, že Ilsea se s Ivou setká. Jejich schůzka začne ironiemi, a končí novou láskou. Hrabě je přistihne, Ilsea však nechce od Ivy. Ivo sám ji opouští a s jinou obtančí, Ilseji na posměch. Ilseu, která je litoostí bez sebe, zachytí hrabě; ale z jeho lásky zbyl vztah jen konvenční. Hraběci pár vejde opět, s připitkem; a zatím byla ohlášena také *commedia dell'arte*. Jindřich, inšpirator představení, nechá parodovat v komedii Ilseinu vrtošivou lásku, úlohami prince, princezny a řečmi opice, čápa, hada a osla, jimž je zkarikován hrabě sám. Hrabě napadne tohoto herce. Za zmatku vyvleče Ivo Ilseu, „Co chceš?“ — „Tebe!“ Dav se rozutekl; osamotněli. Ivo si přisvojuje Ilseu; Ilsea tvrdí, že s nim jen zahrávala, jako se všemi. Ivo: „Děvko!“ — S Ilseou je konec; zatím ji zvolili královnou plesu. Ilsea dá se za královnu obléci, ale všemi přítomnými oslavována, probodne si srdce. Je mrtva, když se vrátí Ivo. Zoufalý svalí se nad její mrtvolu.
